

(= יושב בבית מדרשות), ושניהם בעקבות ת"א (משמש בית אולפנא), ובמיוחד בעקבות פירוש רשי: זה פירוש לבתי מדרשות זהה פירוש לע"ז (לעבודה זורה). رس"ג הلق בעקבות ת"א ותרגם: "מקים פי אכבה אלעלום" (= יושב באוהלי החכמה). המונח "מדרשות" מזדמן פעמי נוספת בתרגומי התורה החלקיים, בתרגומים ב. בדב' לג 18 תרגום הכתוב: שמה זבולון בצעתך ויששכר באהילך – איפרחה يا זבולון פי לירוגן ליל תיגארה ויששכר פי גילוסק פיל מדרשות (= שמה זבולון בצעתך למסחר ויששכר בשבטך במדרשות). גם כאן הلق המתרגם בעקבות פירוש רשי. המונח "מדרשות" וביחיד "מדרש" הוא השם הנפוץ בהagi העברית היהודית בסוריה ובעיראק, ולא המונח "בית מדרש" וברבים "בתי מדרשות". בתרגומים ערבי יהודי ממוץ תרגום הכתוב "מי יגור באהיל" (תה' טו 1): מין יסקן אבמדראשותך.⁶⁷

6. משיח – בתרגומים הכתוב "עד כי יבא שילה" (בר' מט 10) בא בתרגוםינו "חייתה אין יgi אלמשיח" (= עד אשר יבוא המשיח), וכן תרגם ב. ג העיר: אלמשיחaldi אלמלך אילו (= המשיח אשר השלטון לו). וכן הדבר בתרגומי התורה הבבליים לערבית,⁶⁸ וכולם בעקבות ת"א (עד דיבתי משיחיא דדיליה היא מלכותא), וכפירוש רשי: מלך המשיח שהמלוכה שלו.

7. טמ"א – את הפעל "וונטמתם" (ויק' יא 43), תרגם בעל "מילים קשות": "וותיטאמאה". השימוש בפועל "טמא" שכיח בעברית היהודית ואף מצאנו בתרגומים ערבייה-יהודית מעיראק לפסוק זה: "וותטמוון".⁶⁹

8. תקע – את הפעל "תקע" בשופר או בחצוצרה (במ' י 6) תרגום: "וותתקעו", וכן בהמשך הפרק.⁷⁰

9. אוריות ותומים – בדרך כלל תרגומו התרגומים מחלב את המונח "אוריות ותומים" (שם' כח 30; ויק' ח 8; במ' כז 21) לערבית: "אלאנואר ואלכמאל", זהה באחד המרכיבים לתרגומים رس"ג: "אלאנואר ואלצחאייח". אולם בדב' לג 11 תרגומו לא תרגם את המונח העברי והביאו בצורה המופיע בשמות, ויקרא ובמדבר לא כינוי הגוף, "תומים ואוריות". לעומת זאת מילוי התרגומים בד השתמשו באוטם התרגומים הערביים שהופיעו בספרי שמות ויקרא. בתרגומי יהודית עיראק תרגמו בחלק מן העיבודים לתרגום رس"ג כרס"ג, ובחלק מהם השאירו את השמות העבריים, כגון בעיבוד מהמאה השבעעשרה "אל אוריות ואל תומים" (לשם' כח 30), וכן בעיבוד מן המאה השמונה-עשרה (לאותו מקום),⁷¹ וכן הוא גם בתרגומים החדשים לתורה.⁷²

היכן שהיסוד העברי חזק ומושרש ומשמש בלשון המתורגמים ואין לו תחליף בלשון העברית השתמשו במילה העברית בתרגום התורה.⁷³

בתרגום התורה של היהודי חלב נמצאים יסודות עבריים בכמות דומה לקהילה יהודית אחרת מצפון אפריקה שהיסודות העבריים נבדקו בשורה שלא.⁷⁴ קבוצת מילים עבריות באה בתפקיד מיוחד בשורה והוא לתרגם מילים עבריות אחרות. המילים המתרגמות הן שכיחות בלהג העברי היהודי המדובר ומשולבות בו וולעתים עד ללא הכר את מקורן.

1. תפילין – המילה "טוטפות" תורגמה בשלוש היקריותה בתורה (שם' יג 16, דב 81, יא 18) "תפילין", בתרגוםינו וכן בתרגומים בד. ג נתן שני תרגומים: תפילין, עצאביה. "עצאביה" היא צעיף ראש, כפירוש השם "טוטפת" במשנה. رس"ג תרגם: אלמנשורה, שככל הנראה בהסתמך על המשנה. אלסוסאני תרגם "לטשאת" ובביאור שלו הסביר שזהו סוג של "עצאייב".⁷⁵ וכן גם יהודי עיראק תרגמו "תפילין",⁷⁶ וצפוני אפריקה,⁷⁷ כולם בעקבות ת"א.

2. דין – המילה "אלוהים" בהקשר לחוקי התורה תרגם בתרגוםינו ביחיד: "דין" וברבים: "דיןינס", וכן תרגמו שני התרגומים האחרים (בד) כולם בעקבות ת"א:

האלים (שם' כא 6) – דיןין
האלים (שם' כב 7) – דיינאין
אלוהים (שם' כב 22) – דין
גם המילה "פלילים" בהקשר לחוק תרגמה כך:
בפלילים (שם' כא 22) – דיןין

3. שדין – את המילה העברית "לשעים" (ויק' יז 7) תרגמה בתרגוםינו במילה עברית אחרת, "לדין", וכן תרגמו שני התרגומים האחרים (בד).

באותה מילה תרגם תרגומו גם את המילה העברית "לשדים" שבבדרים (לב 17). לעומת זאת שני התרגומים האחרים (בד) תרגמו לערבית "ללי שייאטין". התרגום ל"מילים חמורות" (ג) הביא שלושה תרגומים ערביים (ראה בביאור). ראוי לציין ש"דיןין" היא הצורה שבתרגומים הארמיים.

4. ציציות – המילה "גדלים" (דב' כב 12) תרגמה בתרגוםינו "שראшиб", וכן ד. ג: צפאיר, אך ב: "ציציות".⁷⁸ גם מונחים או מושגים בתר מקראים באים בתרגומים החופשיים למילים או לביטויים שבמקרא.

5. מדרשות, בתימדרשות – את הצירוף "יושב האלים" (בר' כה 27) תרגם מתרגומו: "גאליס פי אלמדראשות" (= יושב במדרשות) ובדומה לו תרגם ב: "גאליס פי בית אלמדראשות"

61. על היסוד העברי בשורה הסורי וראת העורתי באבישור 1992, עמ' 35, וכן בדפוס.

62. על היסוד העברי בשורה המערבי וראת בראשד 1998, עמ' 173-207.

63. ראה בפירות אבישור 1991, עמ' 194.

64. בכתב היד של התרגומים החדשניים.

65. ראה בראשד 1998, בפתח.

66. על הטליה "נדלים" בעברית, בארמית ובערבית וראת אבישור – בדפוס.

67. ראה אבישור 1992, עמ' 35.
68. ראה תורה תרכ"ה.
69. ראה תורה תרכ"ה.
70. על "תקע" בתרגומי תהילים מסורת ראה אבישור 1992, עמ' 35. "תקע" בהוראת "תקע בחצוצרה" ו"טחא כף" נמצאת בעברית של ארץ ישראל, ראה בלאו 1996, עמ' 234.
71. ראה אבישור 1991, עמ' 194.
72. ראה למשל תורה תרכ"ה לשם' כו 30, וראת בתרגומים מצפון אפריקה אצל בר אשר 1998, עמ' 192, 201, 204.